

לא) פי מלאכיו יצוה לך וגו',
וכתוב (שם) פי בי חשק
ואפלטוהו.

דמננו בסוד עליון בספרא
דצניעותא, שלשה חללים של
אותיות רשומות התגלו בגלגלת
של זעיר אנפין. ושנינו, שלשה
מחות הם שנסתרים באותם
חללים. ומראשית (וממשיכות) המלח
העליון הנסתר של העתיק
הקדוש שנמשך באותו זעיר
אנפין נמצאו ארבעה מחות.
וארבעה המחות הללו (דין אין פתר
מכל פתרי המלך) נמצאים
ומתפשטים (בכל וחס) בכל הגוף,
והם ארבע פרשיות של ארבעה
בתי תפלין שמניח הקדוש
ברוך הוא.

ורבן צריף האדם להניח בכל
יום, משום שהן שם קדוש עליון
באותיותיו רשומות, שכתוב
(דברים כח) וראו כל עמי הארץ פי
שם ה' נקרא עליך. ושנינו שם
ה' ממש, ואלו תפלין של ראש.
(מח עליון שנמשך במח תחתון נקראו שני מחין,
והם שכתוב חכמות, והתפרשו באחד).

רבי יצחק אמר, הוא שכתוב
(שמות יג) קדש לי כל בכור. זהו
פתר שכלול ומסתיר כל אותם
האחרים. (כל בכור, כל בכור סתם, לעליון)
משיכות (מחנה) שלמעלה נסתרת
בו. (של הכל) וזה נקרא פטר כל
רחם, פתיחות של כל משיכות
הרחמים ויסוד (ואור) עליון.
אמר רבי שמעון, ונסתר ביו"ד
של השם הקדוש. וזה (י"ד) בית
אחד של תפלין, שהוא קדש לי
כל בכור סתם. מח (אבא) עליון,
חכמה.

בית שני - והיה פי ביאף ה'
(אלהיד). אמר רבי יהודה, מח
ששערי יוצאים לחמשים
שערים, שערים גדולים, והם
כנגד זמנים רבים, שכתוב (שם כ)

תרוץ לא תפשל, וכתוב (תהלים צא) פי מלאכיו
יצוה לך וגו'. וכתוב (שם) פי בי חשק
ואפלטוהו.

האנא ברזא עלאה בספרא דצניעותא, ג'
חללין דאתוון רשימין, אתגליין בה
בגולגלתא דזעיר אנפין. ותנינן, ג' מוחי
אינון, דסתימו באינון חללין. ומשירותא
(וממשיכותא) דמוחא עלאה סתימאה דעתיקא
קדישא דאתמשיך בההוא זעיר אנפין,
אשתכחו ארבע מוחי. ואלין ארבע מוחין,
(כ"א דינא לית פתרא מכל פתרי מלכא) משתפחין
ומתפשטין (כ"א בכלא ואינון) בכל גופא ואינון
ארבע ריהטי, דארבע בתי דתפלין, דאנח
קדשא בריך הוא.

ובגין כך בעי בר נש לאנחא בכל יומא, בגין
דאינון שמא קדישא עלאה באתווי
רשימן, דכתוב, (דברים כח) וראו כל עמי הארץ
פי שם יי' נקרא עליך. ותנן, שם יי' ממש,
ואלין תפלין דרישא. (מוחא עלאה דאתמשיך במוחא תתאה
אקרוני תרי מוחין ואינון דכתיב חכמות, ומתפרשן בחד).

רבי יצחק אמר, הוא דכתוב, (שמות יג) קדש לי
כל בכור, דא היא כתרא דכליל ואסתים
כל אינון אתרנין. (כל בכור כל בכור סתם, לעלאה)
משיכותא (כ"א משרייחא) דלעילא סתימא ביה.
(דכלא) ודא אקרי פטר כל רחם, פתיחותא דכל
משיכותא דרחמי, ויסודא (נ"א ונהירו) דלעילא.
אמר רבי שמעון, וסתים ביו"ד דשמא
קדישא. ודא (כ"א יו"ד) חד ביתא דתפלין,
דהוא קדש לי כל בכור סתם. מוחא (כ"א אבא)
עלאה, חכמה.

ביתא תננינא, והיה כי יביאך יי' (אלהיד). אמר
רבי יהודה מוחא דתרעוי נפקין
לחמשין תרעין. תרעין סגיאין, ואינון לקבל